

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουσι οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ἔρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μέσ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιά δεκάρα,
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ὁκτωβρίου ἕξῃ
τοῦ ἁγίου Μέξῃ

Τριάντα ἑπτὰ μετροῦμε
καὶ κανένα δὲν ψηφοῦμε.

Πρὸς βασιλέα ἐπιστολὴ τοῦ ὑπηκόου τοῦ Φασουλῆ.

Μεγαλειότατε! προχθὲς ἄν' ἀνάκτορα ἀνέβην
ἀλλ' ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα μετὰ μικρὸν κατέβην,
πρῶτον διότι εἰς αὐτὰ ψυχὴν δὲν εἶδα μίαν,
ἂν καὶ πολλὴν νὰ σᾶς ἰδῶ εἶχον ἐπιθυμίαν,
καὶ ἐκ δευτέρου ἐπειδὴ τὰς σκέψεις μου ἀπάσας
ἴσως θὰ τὰς ἐμπέρδουσα ἴσῃν ὑψηλότητά σας.

Ἄλλ' ὅμως κατερχόμενος ἐσκέφθην ἐν τῷ ἄμα
νὰ σᾶς συντάξω τὸ παρὸν ἐκ τοῦ προχείρου γράμμα,
νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν αὐτῷ τὴν φάσιν τῶν πραγμάτων,
καὶ μερικὰς ἰδέας μου διὰ τὸ Σ υ ν δ ι κ ἄ τ ο ν,
νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν γνώμην μου περὶ κυκλοφορίας
καὶ τόσης οἰκονομικῆς παντοῦ στενοχωρίας.

Μάθετε ἐν πρώτοις εἰς κανὲν πῶς δὲν ἀνήκω κόμμα
κι' ἔχω ἐλεύθερον τὸν νοῦν, τὰς σκέψεις καὶ τὸ στόμα,
κι' ἴσως ἀνάγκην ἔχετε μικρᾶς ἐνταῦθα μνείας,
ὅτι δὲν εἶμ' ὑπἄλληλος, ἀλλ' οὔτε Πausανίας,
πῶς εἶμαι ἀφ' ἐνὸς ἐγὼ κι' ὁ Περικλῆς γνωστός σας,
πιστότατοι ὑπῆκοοι τῆς Ὑψηλότητός σας.

Μάθετε ὅτι συμπαθῶ ἄν' τὸν κύριον Τρικούπη
καὶ ὅτι δὲν ἀντιπαθῶ ποσῶς τὸν Δεληγιάννη,
καὶ ἄν' τὸν καθένα κάποτε ἂν γίνωμαι κουνούπι,
αὐτὸ καμμιά ἐντύπωσι δὲν πρέπει νὰ σᾶς κάνῃ
ἄρκει πῶς σέβομαι πολὺ καὶ Σᾶς καὶ τὰ παιδιὰ σας,
κι' ἐλπίζω ὅτι μ' ἔχετε ἐπίσης ἄν' τὴν καρδιά σας.

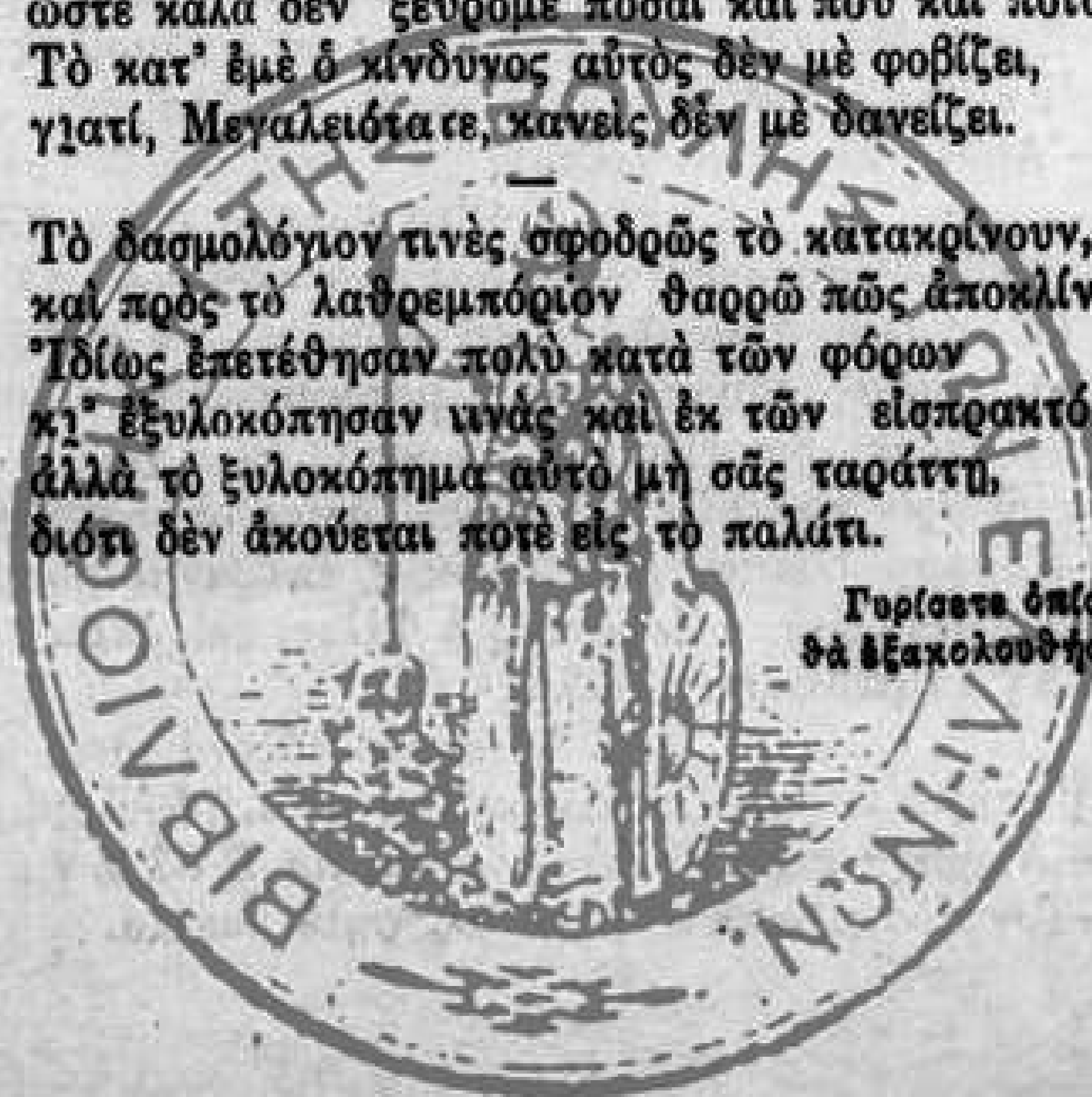
Ποῖα λοιπὸν τὰ αἷτια τόσης ἀχρηματίας;
Οἱ μὲν τὴν ἀποδίδουσιν εἰς τὰς ἐπιστρατείας,
οἱ δὲ εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἔκτου πρωτοκόλλου,
εὐάριθμοι εἰς τὰς συχνὰς βροχὰς τοῦ Κατακόλου,
τινὲς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν πολλῶν λαθρεμποριῶν,
καὶ ἄλλοι εἰς τὴν ὑπαρξιν πολλῶν Μοναστηριῶν.

Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἄν' τὸν οἶκόν του ἐσχάτως
εἶπε πῶς τὰ οἰκόπεδα κατέστρεψαν τὸ κράτος,
κι' ὁ κύριος Θεόδωρος, σκεπτόμενος ἄλλῶς,
φρονεῖ πῶς τὰ οἰκόπεδα ὠφέλ' ἴσαν σπουδαίως.
Ἐγὼ, Μεγαλειότατε, σχεδὸν δὲν ἔχω γνώμη,
διότι δὲν ἀπέκτησα οἰκόπεδον ἀκόμη.

Εἰς τὰς Τραπεζὰς μερικοὶ τὸ πρᾶγμα ἀποδίδουν,
διότι τὸ παράκαμαν καὶ πίστωση δὲν δίδουν
ἐκ τούτου δὲ συνέβησαν τόσαι χρεωκοπίαι,
ὥστε καλὰ δὲν ἔξυρουμε πόσαι καὶ ποῦ καὶ ποῖαι.
Τὸ κατ' ἐμὲ ὁ κίνδυνος αὐτὸς δὲν με φοβίζει,
γιὰτὶ, Μεγαλειότατε, κανεὶς δὲν με δανεῖζει.

Τὸ δασμολόγιον τινὲς σφοδρῶς τὸ κατακρίνουσι,
καὶ πρὸς τὸ λαθρεμπόριον θαρρῶ πῶς ἀποκλίνουσι.
Ἰδίως ἐπετέθησαν πολὺ κατὰ τῶν φόρων
κι' ἐξυλοκόπησαν κινὰς καὶ ἐκ τῶν εἰσπρακτόρων,
ἀλλὰ τὸ ξυλοκόπημα αὐτὸ μὴ σᾶς ταράττῃ,
διότι δὲν ἀκούεται ποτε εἰς τὸ παλάτι.

Γυρίσατε ὀπίσω,
θὰ ἐξακολουθήσω.

Ἄλλ' ἴσως μ' ἐρωτήσετε μετὰ βαρείας γλώσσης:
— «ἀλλὰ ποῦ ἀποδίδετε καὶ τὰς διαδηλώσεις;»
γι' αὐτὰς, Μεγαλειότατε, ἔχω σαφῆ ιδέαν,
διότι ἤμουν καὶ ἐγὼ ἐδῶ τὴν προτεραίαν,
κι' ἂν ἔτυχε νὰ ἴδετε τὸ περασμένον φύλλον,
θὰ βλέπατε πῶς ἔφαγα κι' ἐγὼ σπουδαῖον ξύλον.

Φρονῶ λοιπὸν τὰ πράγματα πῶς κίνδυνον δὲν τρέχουν,
καὶ ὅτι πρὸς τὸ παρελθὸν διαφορὰν δὲν ἔχουν.

Ἄν ἡ ἀντιπολίτευσις ἐλύσσαξεν ἐσχάτως,
ἢ ἂν ἡ συμπολίτευσις κατέστρεψε τὸ κράτος,
δὲν εἰμ' ἐγὼ ἀρμόδιος τὴν κρίσιν μου νὰ φέρω,
κι' αὐτὸ τὸ γράμμα σᾶς ἀρκεῖ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ταῦτα καὶ μένω Φασουλῆς,
συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος,

Φ.—Ξέρεις λοιπὸν πῶς ἔστειλα ἴστον βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μου φαίνεται...

Π.— Τί πράγμα;

Φ.—Σοῦ λέω ὅτι ἔστειλα ἴστον βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μεθαύριο...

Π.— Τί πράγμα;

Φ.—Ἔχεις τὸν νοῦ σου, Περικλῆ, σὲ τοῦτο ποῦ σοῦ λέω;
Δὲν εἶναι παῖξε γέλασε, εἶναι πολὺ σπουδαῖο.

Π.—Πάλι νομίζω ὄρεξι πῶς ἔχεις γιὰ παιχνίδια,
καὶ μ' ἀρχισες, ἀντίχριστε, πρῶι πρῶι τὰ ἴδια.

Φ.—Σοῦ λέω ὅτι ἔστειλα ἴστον βασιλέα γράμμα,
καὶ θᾶχω καὶ ἀπάντησιν μου φαίνεται συνάμα,
κι' ἂν δὲν πιστεύης, γύρισε ἴστον πρῶτη τὴν σελίδα,
γιὰ νὰ ἴδῃς τί τοῦγραφα κι' ἐγὼ γιὰ τὴν πατρίδα.

Π.—Ἐλα, ζευζέκη, σῶπαυνε, καὶ πᾶμε παρακάτω.
Ἄλήθεια ἤσουνα προχθὲς καὶ σὺ εἰς τὸ Μοσχάτο;

Φ.—Βρὲ τί Μοσχάτο κάθεσαι αὐτοῦ καὶ σαλιαρίζεις;
Ἐκεῖ τὰ ἱπποδρόμα πῶς ἔγιναν νομίζεις;

Π.—Ἀμμέ ποῦ ἔγιναν λοιπόν;

Φ.— Ἰστον Φάληρο, βρὲ μπουφο,
καὶ ὄλοι ἐφορούσανε καὶ ἀπὸ ἓνα σκουφο,
ἄλλος μαβί, ἄλλος λιλά, καὶ ἄλλος τ ρ ι κ ο λ ὀ ρ ε,
κι' ἐφώναζαν mon colonel, pardon, sictir, signore,
καὶ ἔκανε, βρὲ Περικλῆ, ὁ κόσμος τόσο χάξι,
ποῦ πρὶν νὰ τρέξουν τᾶλογα ἀρχισε νὰ νυστάξῃ.

Π.—Καὶ ποιοὶ λοιπόν, βρὲ Φασουλῆ, ἐπῆραν τὸ βραβεῖο;

Φ.—Ὁ Νεφελέτζ, ὁ Σεφελέτζ, ὁ Φέλτζ, καὶ ἄλλοι δύο.

Π.—Κι' ἐκατεβήκανε πολλοί;

Αὐτοὶ καὶ τᾶλογά τους,

κι' ἐπῆραν τὰ βραβεῖα τους κι' ἐπῆγαν ἴστον δουλειά τους

Π.—Ἄλήθεια πές μου, ἔτυχε νὰ δῆς τὸν Κ ο λ ω ν ἔ λ ο;

Φ.—Τὸν εἶδα μὲ πολιτικά καὶ μὲ ἕψηλό καπέλο.

Π.—Ἄλήθεια δὲν σ' ἐρώησα, τὸν βασιλῆα τὸν εἶδες;

Φ.—Τι λές, μωρέ;... ὁ βασιλῆας ἔχει πολλὰς φροντίδες.

Πρῶτον ἢ διαδήλωσις πολὺ τοῦ 'κακοφάνη,
δεύτερον ἔχει ῥ α ν τ ε β ο ὺ μετὰ τοῦ Δεληγιάννη,
καὶ τρίτον ἴσως ἔλαβε καὶ τὴν ἐπιστολή μου...

Ἄλλὰ καὶ τί ἐπιστολή, βρὲ Περικλῆ!... ψυχὴ μου!
Τώρα τὴν ἔχω σίγουρη τῇ θέσει ἴστον Λονδίνο...

Ἦ! yes! ἢ πρέσβυς, Περικλῆ, ἢ θυρωρὸς θὰ γίνω.

Ἔγὼ τὸ ἀπεφάσισα νὰ γίνω διπλωμάτης,
γιατὶ πολὺ μου φαίνεται πῶς εἰμ' ἀνοικτομάτης.

Ἔγὼ θ' ἀρχίσω, φίλε μου, σπουδαίας συζητήσεις,
θὰ στέλλω καὶ πολιτικὰς παντοῦ ἀνταποκρίσεις.

Ἔγὼ θ' ἀρχίσω, φίλε μου, νὰ μπαίνω ἴστον σαλόνια,
θὰ πάρω καὶ παράσημα, θὰ πάρω καὶ γαλόνια,

ἐγὼ θ' ἀρχίσω, mon ami, καὶ τὴν κρεωφαγία,
θὰ πάρω καὶ ἐντάλματα ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα,

κι' ἀφοῦ περάσω ἐνδοξὸς ἐπαίτης τῇ ζωῇ μου.
θὲ νὰ φροντίσω τότε πιά καὶ γιὰ τὴν σύνταξί μου.

Π.—Ἄλήθεια τῆτανε προχθὲς τὰ ντραβάλα ἐκεῖνα,
καὶ ἢ καμπάναις σῆκωσαν ἴστον πόδι τὴν Ἀθήνα;

Φ.—Δὲν ξέρεις ὅτι ἦτανε τοῦ Ἀ ρ ε ι ο π α γ ῖ τ η,
ποῦ ἴστον Ἀθήνα ἔκτισε, θαρρῶ, τὸ πρῶτο σπῆτι,
καὶ εἰς τὸ τέλος πιά κι' αὐτὸς κατώρθωσε ν' ἀγιάσῃ;

Π.—Καὶ τάχα ἔπρεπε γι' αὐτὸ ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ;

Φ.—Βρὲ ἀδελφὲ, ἀπ' τὸν καιρὸ ποῦ Δήμαρχος δὲν εἶναι,
βλέπουν πολλὰ παράξενα αἱ ἀηδεῖς Ἀθηναῖοι.

Κι' αὐτὸς ὁ κουτοπάρεδρος καὶ φίλος Σηλυβριώτης
θαρρῶ πῶς εἶναι, Περικλῆ, ἓνα κωθῶνι πρῶτης,

καὶ ὅ,τι τοῦ σφυρίζουνε οἱ Σύμβουλοι οἱ ἄλλοι,
ἀμέσως τοῦ καρφόνεται ἴστον κλούβιο τοῦ κεφάλι,

καὶ ὅ τὰ καλὰ καθοῦμενα μᾶς μπαίνει μέσ' στή μύτη
καὶ μὲ τὸν Διονύσιον τὸν Ἀρειοπαγίτη.

Π.—Κι' ὁ Δήμαρχος τί γίνεται;

Φ.— Δικάζεται, νομίζω,
ἀλλ' ὅμως τί ἀπέγινε ἀκόμη δὲν γνωρίζω.

Π.—Καὶ τί φρονεῖς; θ' ἀδωθῆ;

Φ.— Ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω.

Π.—Τώρα δὲν ἔχεις νὰ μου πῆς ἀκόμη τίποτ' ἄλλο;

Φ.—Ἦθελα νὰ σοῦ ἔλεγα γιὰ τὰς διαδηλώσεις,
ἀλλὰ φοβοῦμαι, Περικλῆ, νὰ μὴ μὲ μπαγλαρώσῃς.

Π.—Καλὰ ποῦ τὸ κατάλαβες, γι' αὐτὸ θὰ ἴστον χαρίσω,
κι' ἐλπίζω ἴστον ἐρχόμενον νὰ σὲ καταχερίσω.

Ῥωμηοῦ Ἡμερολόγιον καὶ μὲ ἔορτολόγιον.

Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν πῶς μετὰ ἓνα μῆνα
ὁ Καζαμίας τοῦ Ῥωμηοῦ θὰ βγῆ μεσ' ἴστον Ἀθήνα
Λόγον τιμῆς σᾶς λέγομεν πῶς τέτοιον Καζαμία
δὲν εἶδε μέχρι σήμερον ζῶσα ψυχὴ καμμία.
Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβὰ ἴστον δρόμους θὰ πωλῆται,
καὶ σεῖς θὲ νὰ τὸν πέρνετε τροχάδην, συμπολίται.

